

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1870	Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους Τρίτη 10 Φεβρουαρίου 2015	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἡ πίστι μας διώκεται

Ἀγαπητοί μου, σήμερα εἶνε ἑορτὴ καὶ πανήγυρις. Ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἑορτάζει τὴ μνήμη ἑνὸς ἐκ τῶν μεγαλύτερων ἁγίων τῆς πίστεώς μας, τὴ **μνήμη τοῦ ἁγίου Χαραλάμπου τοῦ θαυματουργοῦ**.

Ὁ ἅγιος Χαραλάμπος εἶνε **ἀγαπητὸς στὸν Ἑλληνικὸ λαό**. Ὅπου νὰ εἶνε οἱ Ἕλληνες, εἶτε στὸ ἐσωτερικὸ εἶτε στὸ ἐξωτερικὸ, καὶ κάτῳ στὴν Αὐστραλία καὶ στὸν Καναδᾶ καὶ στὴ Γερμανία, ὅπου κι ἂν βρίσκωνται, τιμοῦν τὸν ἅγιο Χαραλάμπο. Μοναστήρια, ἐκκλησίες, παρεκκλήσια καὶ ἐξωκκλήσια τιμῶνται ἐπ' ὄνοματί του. Ἀκόμα δὲ ἡ πατρίδα μας ἔχει ὡς θησαυρὸ πολῦτιμο τὴν κᾶρα - τὴν κεφαλὴ τοῦ ἁγίου, ποὺ φυλάσσεται στὰ Μετέωρα, στὴ μὴ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Καὶ σήμερα πλῆθος Χριστιανοὶ ἀπ' ὅλες τὶς πόλεις συρρέουν στὰ Μετέωρα γιὰ νὰ ἑορτάσουν τὴν ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπου. Γιατὶ θυμῶνται, ὅτι κάποτε στὸν κάμπο τῆς Θεσσαλίας ἔπεσε ἀκρίδα σύννεφο ποὺ τὰ θέριζε ὅλα, καὶ ἔκαναν λιτανεῖα μὲ τὴν κᾶρα τοῦ ἁγίου παρακαλώντας τον, καὶ ἔγινε θαῦμα - τὸ βεβαιώνουν οἱ γεροντότεροι ἐκεῖ· ξαφνικὰ ἕνας σφοδρὸς ἄνεμος, ἕνας ἀέρας δυνατὸς φύσηξε, παρέσυρε τὶς ἀκρίδες καὶ τὶς ἔρριξε μέσα στὸ Αἰγαῖο πέλαγος. Θαυματουργὸς λοιπὸν ὁ ἅγιος Χαραλάμπος ποὺ τιμοῦμε σήμερα.

Ἀλλὰ **ποιὸς εἶνε** ὁ ἅγιος Χαραλάμπος; **Τί ἔκανε**, ὥστε ὁ Θεὸς νὰ τοῦ δώσῃ τέτοια δύναμι;

***

Ὁ ἅγιος Χαραλάμπος γεννήθηκε - ποῦ; Σὲ μιὰ πατρίδα ποὺ μᾶς φέρνει δάκρυα. Πατρίδα του εἶνε ἡ **Μικρὰ Ἀσία** καὶ συγκεκριμένα ἡ Μαγνησία, ἐπὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ, κοντὰ στὴν Ἔφεσο· ἀπὸ κεῖ ἦταν. Ὅπου νὰ πᾶμε στὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ νὰ σκαλίσουμε τὰ χῶματα, θὰ βροῦμε κόκκαλα ἁγίων. Καμμιά ἄλλη χώρα δὲν ἔχει νὰ δείξῃ τόσοι μάρτυρες ὅπως ἡ Μικρὰ Ἀσία. Καὶ στὴν Ἄγκυρα, καὶ στὴν Τραπεζοῦντα, καὶ στὴ Σαμψοῦντα, καὶ στὸ Ἀφιδόν-Καρά-Χισ-

σάρ, καὶ στὴν Κιουτάχεια, καὶ στὸ Ἀϊδίνι καὶ στὶς Κυδωνιές καὶ στὴ Σμύρνη, παντοῦ ὅπου νὰ πᾶμε, εἶνε σπαρμένα ἱερά λείψανα. Καὶ στοὺς μάρτυρες αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας προσετέθησαν ἕνα ἑκατομμῦριο θύματα ποὺ ἔσφαξε σὰν ἄρνια ὁ Κεμάλ κατὰ τὴν καταστροφὴ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Αὐτὴ ἦταν ἡ πατρίδα τοῦ ἁγίου.

Γεννήθηκε καὶ ἔζησε κατὰ τὸν δεῦτερο (Β') μ.Χ. αἰῶνα, στὰ χρόνια τοῦ αὐτοκράτορος Σεπτιμίου Σευήρου (193-211), ὅταν διοικητὴς τῆς Μαγνησίας ἦταν ὁ εἰδωλόατρης Λουκιανός. Ἐζησε, δηλαδή, κοντὰ στὴν ἐποχὴ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι ἄκουσαν τὰ θεϊκὰ λόγια ἀπ' τὰ χεῖλη τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τὰ στόματα λοιπὸν διαδόχων τῶν ἀποστόλων ἄκουσε καὶ ὁ μικρὸς τότε Χαραλάμπος τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, πίστεψε σ' αὐτὸν καὶ **ἔγινε Χριστιανός**.

Μεγαλώνοντας καὶ προκόποντας στὴν πίστι, **ἔγινε καὶ ἱερεὺς** τοῦ Ὑψίστου. Μὰ τί ἱερεὺς! ἦταν ἕνα διαμάντι· πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος στὸ Θεό, ὅπως λέει ὁ σημερινὸς ἀπόστολος (βλ. Β' Τιμ. 2,1-10), γεμᾶτος ζῆλο καὶ φλόγα, ἄνθρωπος τοῦ πνεύματος - ὄχι τῆς ὕλης, θαυματουργός. Ἄν βάλῃς ὅλους μαζί τοὺς σημερινούς παπάδες καὶ δεσποτάδες, δὲν κάνεις οὔτε τὸ νυχάκι τοῦ ἁγίου Χαραλάμπου. Διαφορετικὸς θὰ ἦταν ὁ κόσμος ἂν εἶχαμε τὴν πίστι καὶ τὸν βίό του.

Ἀλλὰ στὴν ἐποχὴ του ἔγινε **διωγμός**. Βγήκε διαταγὴ· Ὅποιος εἶνε Χριστιανός, ὅποιος ὁμολογεῖ τὸ Χριστό, θὰ συλλαμβάνεται, θὰ ρίχνεται στὶς φυλακές, θὰ ἐκτελεῖται. Μεταξὺ τῶν πρώτων ποὺ συνελήφθησαν ἦταν ὁ ἅγιος Χαραλάμπος. **Τὸν συνέλαβαν** τὴν ὥρα ποὺ λειτουργοῦσε, ποὺ κρατοῦσε καὶ ὕψωνε τὰ ἅγια δῶρα. Τὸν ὠδήγησαν μπροστὰ στὸν τύραννο κι αὐτὸς τοῦ ἔθεσε τὸ ἐρώτημα· «Εἶσαι Χριστιανός;».

Τὸ νὰ ποῦμε τώρα **«Εἶμαι Χριστιανός»** δὲν στοιχίζει τίποτα· τότε σοῦ στοίχιζε τὸ κεφάλι σου. Στὴν ἐρώτησι «Εἶσαι Χριστιανός;» ἂν ἔλεγες ὄχι, γλύτωνες· ἂν ἔλεγες «Εἶμαι», σὲ ὠδηγοῦσαν ἀμέσως στὰ μαρτύρια.

Τὸν ρώτησαν λοιπόν· «Εἶσαι Χριστιανός;», ἐρώτημα κρίσιμο, φοβερό. Ὁ ἅγιος Χαράλαμπος τότε ἦταν πλέον γέροντας ἑκατὸν δεκατριῶν χρονῶν, μὲ ἄσπρα μαλλιά· μόλις στεκόταν στὰ πόδια του μπροστὰ στὸν τύραννο. Ἀπήντησε ὁμως μὲ σταθερὴ φωνή· «Εἶμαι Χριστιανός καὶ πεθαίνω γιὰ τὴν πίστι μου». Καὶ τότε **ἄρχισε τὸ μαρτύριό του**, ἓνα μαρτύριο ποὺ ἀνατριχιάζει κανεὶς καθὼς τὸ διαβάζει.

Τί ἔκαναν; Μὲ μυτερὰ νύχια ἔγδερναν τὶς σάρκες του· ὅπως ὁ χασάπης γδέρνει τὸ κατόικι καὶ τὸ ρίφι, ἔτσι **τὸν ἔγδερναν ἀπὸ τὴν κεφαλή μέχρι τὰ πόδια**. Φοβερό μαρτύριο. Ἀλλὰ τὸ ὑπέμενε ἀμίλητος, βράχος ὑπομονῆς, καὶ νίκησε· ἔγινε θαῦμα, οἱ πληγῆς του θεραπεύθηκαν καὶ τὸν ἄφησαν ἐλεύθερο. Θαύμασαν ὅλοι, καὶ πολλοὶ πίστεψαν στὸ Χριστό. Δύο δῆμιοι, ὁ Πορφύριος καὶ ὁ Βάπτος, ποὺ εἶδαν τὸ θάρρος καὶ τὴν παρρησία του, ἔγιναν Χριστιανοί.

Ἀλλὰ δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς καὶ βγήκε δεύτερο διάταγμα. Τὸν συνέλαβαν πάλι καὶ γιὰ δεύτερη φορὰ ὠμολόγησε μπροστὰ στὸ βασιλιᾶ ὅτι εἶνε Χριστιανός. Καὶ τότε ὑπέμεινε νέο μαρτύριο ἄκαμπτος καὶ ἀλύγιστος, σὰν βράχος ἐν μέσῳ μαινομένης θαλάσσης. Τότε πίστεψε καὶ μιὰ θυγατέρα τοῦ βασιλέως, ἡ Γαλήνη, καὶ ἔγινε Χριστιανή. Τέλος, **τὸν ἀποκεφάλισαν**. Καὶ ἐνῶ ἡ ψυχὴ του σὰν περιστέρι ὀλόλευκο πέταξε στὰ οὐράνια γιὰ νὰ εἶνε μεταξὺ ἁγίων καὶ ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, τὸ σῶμα του ἔμεινε ἐδῶ στὴ γῆ πηγὴ θαυμάτων· ἡ ἀγία κἀρα του εἶνε, ὅπως εἴπαμε, στὰ Μετέωρα τῆς Θεσσαλίας.

***

Αὐτὸς μὲ λίγα λόγια εἶνε ὁ ἅγιος Χαράλαμπος ποὺ ἐορτάζουμε. Τὸν ἐώρταζαν πρὸ παντὸς στὴ **Μικρὰ Ἀσία**· σὲ πολλὰς πόλεις καὶ χωριὰ ναὶ ὠραιότατοι ἐτιμῶντο ἐπ' ὀνόματί του, ποὺ τώρα δυστυχῶς εἶνε τζαμιὰ ἢ ἀποθήκες· ἐκεῖ εἶνε πλέον ὁ Τοῦρκος...

Πέρασαν δεκαοχτῶ αἰῶνες ἀπὸ τὸ μαρτύριό του. Καὶ τί παρατηροῦμε· ὅτι ὅπως τότε ἔτσι **καὶ σήμερα ἡ πίστι μας διώκεται**. Καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας συμβαίνει διωγμός. Ἐμεῖς δὲν τὸ καταλαβαίνουμε. Χτυπάει ἡ καμπάνα, πηγαίνουμε στὸ ναό, βρίσκουμε τὸν ἱερέα, γίνεσαι ἢ λατρεία, δὲν μᾶς στοιχίζει τίποτα. Καλὰ περνᾶμε ἐμεῖς ἐδῶ. Δίπλα μας ὁμως εἶνε ἡ Ἀλβανία. Δὲν ρωτᾶτε νὰ δῆτε τί γίνεται ἐκεῖ; Ἐκεῖ **ἐπὶ Ἐμβέρ Χότζα**, στὸ Ἀργυρόκαστρο καὶ στὴν Κορυτσά, ἐκεῖ ποὺ πῆγαν τὰ στρατεύματά μας, στὰ ἁγιασμένα αὐτὰ μέρη ποὺ τὰ ἔχουμε ποτίσει μὲ αἷμα, οἱ ἐκκλησίες ἦταν κλειστές. Στὴ Βόρειο Ἠπειρο καμπάνα δὲν χτυποῦσε·

δὲν γινόταν λειτουργία, βάπτισμα, γάμος. Καὶ τὰ ὀνόματα ἀκόμα στὶς ταυτότητες τοὺς ὑποχρέωναν νὰ τ' ἀλλάξουν. Καὶ τὸ σταυρὸ σου ἀκόμα νὰ ἔκανες, σ' ἔπιαναν καὶ πῆγαινες ἐξορία. Μόνο τὴν Κυριακὴ οἱ ἀδελφοί μας οἱ Βορειοηπειρώται κατέβαιναν στὰ ὑπόγεια κι ἄνοιγαν τὰ ραδιόφωνα σιγὰ - σιγὰ, γιὰ ν' ἀκούσουν τὴ θεία λειτουργία ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν. Μαρτύριο εἶχαν.

Ἐμεῖς βέβαια ἐδῶ, μέχρι στιγμῆς, δὲν φθάσαμε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο. Δὲν ξέρω ὁμως **τί θὰ γίνῃ αὖριο**. Φοβᾶμαι καὶ τὸ λέω· γέρος ἄνθρωπος εἶμαι, πενήντα χρόνια δουλεύω στὸ γένοχος ὡς κληρικὸς μὲ κόπο καὶ μόχθο, ἔχω γυρίσει πολλὰ μέρη. Φοβᾶμαι μήπως σὲ λίγο αὐτὴ ἡ χώρα ἢ εὐλογημένη γίνῃ «Ἐμβέρ Χότζας». Καὶ τότε θὰ δῆτε τί θὰ πῆ διωγμός.

Ἀλλὰ καὶ τώρα ἀκόμα, ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ χτυποῦν οἱ καμπάνες καὶ νὰ ἐρχώμαστε στὴν ἐκκλησία, μὴ νομίζετε ὅτι δὲν ὑπάρχει διωγμός. **Ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ μας διώκεται κατ' ἄλλο τρόπο**. Πῶς; Νά· μὲ τὸ ραδιόφωνο ποὺ μεταδίδει ἀθεϊστικὰ κηρύγματα, μὲ τὴν τηλεόρασι ὅπου ἄθεοι διακωμῶδοῦν τὰ πάντα, μὲ σχολεῖα καὶ πανεπιστήμια ὅπου δάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ κηρύττουν τὴν ἀπιστία, μὲ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες ποὺ χύνουν τὸ δηλητήριο τοῦ ὄφους μέσ' στὶς καρδιές. Διώκεται, παρακαλῶ, ἀκόμα καὶ μέσ' στὴ βουλή μὲ νόμους ποὺ χωρίζουν τὰ ἀντρόγυνα. Ὡ Μικρὰ Ἀσία καὶ Πόντε, ποὺ περνοῦσαν ἑκατὸ χρόνια καὶ δὲν ὑπῆρχε διαζύγιο! Τώρα θὰ φτάσουμε σὲ χρόνια κατηραμένα ποὺ θ' ἀλλάζουν οἱ ἄντρες τὶς γυναῖκες σὰν τὰ πουκάμισά τους, καὶ θ' ἀλλάζουν οἱ γυναῖκες τοὺς ἄντρες σὰν τὶς ρόμπες τους. Σὰν τὰ σκυλιὰ στὸ δρόμο θὰ σμίγουν ἄντρες καὶ γυναῖκες, καὶ ἡ ἀστυνομία δὲν θὰ ἐπεμβαίη...

Ἀλλὰ σεῖς, ἀγαπητοί μου, εἶστε πιστοί. Γι' αὐτὸ σᾶς ἐξορκίζω στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ· κι ἂν ὅλοι γονατίσουν στὸν διάβολο καὶ τὸν προσκυνήσουν, **ἐσεῖς νὰ μείνετε σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι**. Σ' ἐσᾶς καμμιά βλαστήμια, καμμιά πορνεία, κανένα διαζύγιο, κανένας πολιτικὸς «γάμος». Σ' ἐσᾶς μόνο ὁ Θεός, μόνο ὁ Χριστὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Χαραλάμπου νὰ βασιλεύῃ πάντοτε. Καὶ **σᾶς εὐχομαι** ἐγὼ ὁ γέρος ἐπίσκοπος καὶ **σᾶς εὐλογῶ** ὅλους. Εὐλογῶ τὰ παιδιά σας, τὶς γυναῖκες σας, τὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια σας, τοὺς τάφους τῶν προγόνων σας. Καὶ εὐχομαι, ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Χαραλάμπου, ποὺ ἐορτάζει σήμερα, νὰ προστατεύῃ ὅλους ἐσᾶς· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**